

Celebració d'Advent

Fins al cor de Nadal!

1. Introducció

Benvinguts a aquesta Eucaristia d'Advent.

Avui no celebrem un moment més del calendari, sinó un temps d'espera especial, de preparació i d'esperança. L'Advent ens convida a aturar el ritme, a mirar cap a dintre, a escoltar allò que potser fa temps no sentim: el batec del nostre cor, aquell lloc on Déu vol néixer de nou.

El Nadal que s'acosta no és només una festa bonica plena de llums, nades i regals. És molt més. És la història del Déu que es fa petit, de l'Amor que s'atreveix a entrar en la realitat humana, del cor de Déu que cerca trobar-se amb el nostre.

I per això aquest any volem viure'l de manera diferent, més profund, més veritable. Volem anar fins al cor de Nadal, fins aquell lloc on el soroll s'apaga i comença el silenci, on el que és superficial desapareix i només queda l'essencial: l'amor, la fe, la tendresa, l'esperança.

Durant aquestes setmanes d'Advent hem recorregut un camí. Un camí interior guiat pels personatges del Pessebre. Durant aquestes setmanes hem anat coneixent diferents personatges del Pessebre que ens han ensenyat valors i actituds. Cadascun d'ells ens ha ajudat a obrir un tros del nostre cor.

Avui volem reunir tots aquests trossos, tots aquests aprenentatges, perquè el nostre cor estigui llest per rebre l'Infant que ve: l'esperança que el millor de Déu sempre ha de néixer.

Per això, amb alegria i esperança, comencem aquesta Eucaristia dient junts:

“Volem arribar fins al cor de Nadal.”

2. Acte penitencial

Abans de continuar celebrant, fem una pausa per mirar dins nostre. L'Advent és temps de preparar el camí del Senyor... però també de preparar el cor. I per això, necessitem reconèixer allò que en nosaltres hi ha de cansat, endurit o tacat per l'egoisme.

Al llarg d'aquestes setmanes, hem volgut arribar fins al cor del Nadal, però de vegades ens hem quedat a la superfície: a la pressa, a les aparences, a les discussions o al desànim. Ara ens volem aturar un moment per demanar perdó.

Volem oferir a Déu el nostre cor tal com és -amb el que hi ha de bo i de fràgil-, perquè Ell el netegi, el guareixi i el refaci de bell nou.

- Senyor Jesús, vós ens convideu a obrir el cor per rebre-us, però de vegades l'omplim de soroll, d'orgull i d'indiferència. Perdoneu-nos quan no us deixem espai.

Senyor, tingueu pietat.

- Crist, vós confieu en nosaltres com vau confiar en Maria i en Josep, però de vegades desconfiem, dubtem, ens costa de creure en el vostre amor. Perdoneu-nos quan la fe se'ns apaga i deixem d'escoltar.

Crist, tingueu pietat.

- Senyor Jesús, vós sou la bona notícia que porta alegria al món, però moltes vegades les nostres paraules no consolen, i les nostres accions no transmeten esperança. Perdoneu-nos per no ser missatgers de la vostra pau. **Senyor, tingueu pietat.**

3. Lectures de la Paraula de Déu

Lectura Primera:

Isaïes 40, 1-5 – *“Prepareu el camí del Senyor, aplaneu els seus camins.”*

Lectura del profeta Isaïes:

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu.

«Parleu al cor de Jerusalem i anuncieu-li que s’ha acabat la seva servitud,

que li ha estat perdonada la culpa,

que ha rebut del Senyor doble paga per tots els seus pecats.»

Escolteu una veu que crida:

«Prepareu en el desert el camí del Senyor,
aplaneu en l’estepa una ruta al nostre Déu.

S’alçaran les fondalades,

s’abaixaran les muntanyes i els turons,

el terreny escabrós serà una plana,

i la serralada, una ampla vall.

Lavors apareixerà la glòria del Senyor,

i tothom veurà alhora

que el Senyor mateix ha parlat.»

Paraula de Déu.

R/: Us lloem, Senyor.

Salm responsorial:

Salm 84 – *“Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia i doneu-nos la salvació.”*

**R/: Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia
i doneu-nos la vostra salvació.**

Jo escolto què diu el Senyor:
Déu anuncia la pau al seu poble i als qui l'estimen.
Ell és a prop per salvar els seus fidels,
i la seva glòria habitarà al nostre país.

**R/: Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia
i doneu-nos la vostra salvació.**

La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la justícia i la pau.
La fidelitat germinarà de la terra
i la justícia guaitarà des del cel.

**R/: Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia
i doneu-nos la vostra salvació.**

El Senyor donarà la felicitat
i la nostra terra donarà el seu fruit.
La justícia anirà al seu davant
i encaminarà les seves petjades.

**R/: Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia
i doneu-nos la vostra salvació.**

Evangelí:

Lluc 1, 26-38 – *L'Anunciació: Maria confia i diu "sí".*

El Senyor sigui amb vosaltres

R/: I amb el vostre esperit.

✠ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

R/: Glòria a vós, Senyor.

El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, compromesa en matrimoni amb un home de la casa de David que es deia Josep. El nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué:

— Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu.

Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué:

— No tinguís por, Maria. Has trobat gràcia davant de Déu. Concebràs i tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.

Maria preguntà a l'àngel:

— Com podrà ser això, si jo soc verge?

L'àngel li respongué:

— L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, ³⁷ perquè per a Déu no hi ha res impossible.

Maria va dir:

— Soc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula.

I l'àngel es va retirar.

Paraula del Senyor

Curs 2025/26

ESO / Batxillerat

R/: Lloança a vós, oh Crist!.

Més materials i informació a:
www.pastoral.manyanet.org

4. Homilia- Reflexió

Estem ja molt a prop de Nadal. Els carrers s'il·luminen, els aparadors s'omplen de colors, la música sona per tot arreu. Però, entre tant de soroll i de tanta pressa, correm el risc d'oblidar-nos del que és essencial: que Nadal no es celebra a fora, sinó a dins. **El Nadal veritable passa en el cor.** Per això, aquest any, el nostre lema ens convida a fer un viatge diferent: **fins al cor de Nadal!**

El cor és el lloc més profund de l'ésser humà. No és només un símbol de sentiments, és l'espai on prenem decisions, on guardem allò que ens fa mal i allò que ens fa viure, on hi escoltem —si ens hi atrevim— la veu de Déu. Arribar fins al cor de Nadal vol dir atrevir-nos a mirar-nos per dins, a descobrir què hi ha en nosaltres que necessita ser guarit, encès o despertat.

Durant aquestes setmanes d'Advent no hem caminat sols. **Ens han acompanyat els personatges del Pessebre.** Cadascun d'ells ens ha regalat una clau per preparar aquest cor que de vegades s'endureix o es distreu.

- L'àngel ens va ensenyar que cadascú pot ser missatger de bones notícies, que amb les nostres paraules podem il·luminar la vida dels altres.
- Maria ens va mostrar la confiança de qui es refia fins i tot quan no entén, la fe de qui diu "sí" sense condicions.
- Josep ens va parlar de la bellesa del servei silenciós, d'estimar sense esperar reconeixement.
- Els pastors ens van recordar que la senzillesa del cor és el millor terreny on hi pot néixer Déu.
- L'hostaler ens va fer pensar quantes vegades no vam deixar espai a Déu ni als altres perquè el nostre interior és ple.
- La dona que renta ens va convidar a netejar el nostre cor de l'egoisme i de la rancúnia.
- L'estrella ens va mostrar el valor d'orientar els altres amb la nostra llum.
- Els Mags ens van parlar de la generositat, d'oferir el millor de nosaltres mateixos.
- El timbaler ens va ensenyar que el que és petit, quan es fa amb amor, té un valor infinit.

- I la mula i el bou ens van recordar que de vegades acollir és simplement ser-hi, acompanyar, donar escalfor amb la presència.

Cadascun d'ells ens ha ajudat a **construir un cor nou**, un cor més semblant al de Jesús. Perquè allò que Déu espera no és un cor perfecte, sinó **un cor disponible**: capaç d'obrir-se, de confiar, de perdonar, de tornar a començar.

L'Advent és el temps dels cors que es desvetllen. I potser, si som sincers, ens adonem que de vegades vivim amb el cor adormit: acostumat, distret, cansat, ple de soroll o d'orgull. Però Déu no se n'espanta. Ell ve precisament aquí, a aquell lloc ferit, a aquell racó on hi necessitem llum. Déu no cerca grans temples ni cors impecables. Ell tria un pessebre pobre, perquè on tot hi falta, hi pot néixer tot.

Per això la pregunta d'avui no és "què faré aquest Nadal?", sinó "**com està el meu cor?**" Està obert o tancat? Té espai per als altres? Batega amb compassió o amb indiferència? El Nadal no comença el 25 de desembre. Comença cada vegada que deixem que l'amor ens canviï per dins. Cada vegada que perdonem, que servim, que acompanyem, que somriem a qui ho necessita, que escoltem amb atenció, que compartim el poc que tenim. En aquests gestos humils, silenciosos, quotidians... Déu hi continua naixent.

Arribar fins **al cor del Nadal és descobrir que Déu no és lluny, sinó dintre**. Que el seu amor no és un record antic sinó una presència viva. Que el Nen del pessebre no només va venir fa més de dos mil anys, sinó que vol néixer avui, aquí, en tu, en mi, en tots els qui es deixen tocar per la seva tendresa.

Potser el més revolucionari de l'Evangeli és això: que el centre de la història no és entre els poderosos, sinó en un Nen fràgil; que la salvació del món comença en un estable; que la grandesa de Déu es revela en la petitesa de l'amor.

Per això, quan t'acostis al Pessebre aquest Nadal, no el miris només com una escena bonica. Mira'l com un mirall del teu propi cor: On és el teu pessebre? On pot néixer Jesús a la teva vida? Què necessites oferir perquè trobi abric? Potser només espera que li diguis: "Senyor, no tinc gran cosa, però el poc que tinc és teu. El meu cor és pobre, però és obert. Vine i fes la teva estada en mi."

Aquest és el veritable Nadal: quan el cor s'obre i Déu hi entra. Quan deixem que el nostre amor ens transformi i ens faci constructors de pau, sembradors d'alegria, portadors d'esperança.

Avui, mentre celebrem aquesta Eucaristia, mentre reconstruïm plegats el gran cor de l'Advent, demanem al Senyor que ens ajudi a arribar fins al seu. Que el nostre cor i el seu bateguin al mateix ritme. Perquè només així, de debò, podrem dir que **hem arribat fins al cor de Nadal**.

5. Peticions

Germans i germanes, preguem amb confiança el Déu que habita entre nosaltres. Demanem-li que prepari els nostres cors per rebre'l i perquè la seva presència transformi el nostre món. A cada petició responem: **“Senyor, ensenyeu-nos a tenir un cor com el vostre.”**

- Us demanem, Senyor, per la vostra Església: pel Papa, pels bisbes, sacerdots i per tots els creients que anuncien la vostra Paraula. Que sapiguem ser com l'àngel del Pessebre: missatgers d'esperança enmig de les dificultats, portadors de consol en un món que de vegades se sent buit. Que la vostra Església no es tanqui als seus temples, sinó que surti a trobar tothom, especialment els més oblidats.

Preguem el Senyor.

R. Senyor, ensenyeu-nos a tenir un cor com el vostre.

- Us demanem per totes les famílies del món, especialment per aquelles que viuen moments de tensió, distància o dolor. Que aprenguin a perdonar-se, a escoltar-se, a cuidar-se mútuament. Feu, Senyor, que cada llar sigui com la de Natzaret: un lloc d'amor senzill, de respecte, de pregària i d'alegria compartida. I que nosaltres sapiguem valorar i agrair els que ens acompanyen a casa, encara que de vegades no ho diguem.

Preguem el Senyor.

R. Senyor, ensenyeu-nos a tenir un cor com el vostre.

- Us demanem per totes les persones que viuen sense esperança: pels malalts, els ancians, els refugiats, els que han perdut el sentit de la seva vida o no tenen ningú que els escolti. Que puguin trobar una mirada d'acollida i un gest de tendresa. Fes-nos a nosaltres sensibles a les seves necessitats i ajuda'ns a ser llum, com l'estel que va guiar els Mags fins al Nen Jesús.

Preguem el Senyor.

R. Senyor, ensenyeu-nos a tenir un cor com el vostre.

- Us demanem per tots els joves i adolescents que busquen el seu camí, que se senten confosos, cansats o insegurs. Que enmig dels seus dubtes trobin la vostra veu, que els recordi que són valuosos i estimats per Vós. Doneu-los un cor fort i lliure, capaç de confiar com Maria, de servir com Josep i d'alegrar-se com els pastors. I que sàpiguen que la seva vida té un sentit gran quan s'obre a l'amor.

Preguem el Senyor.

R. Senyor, ensenyeu-nos a tenir un cor com el vostre.

- Senyor, mireu el nostre món ferit per la guerra, la violència, la pobresa i la indiferència. Us demanem pels països que pateixen conflictes, pels infants sense llar, pels que han de fugir

de les seves terres buscant seguretat. Toqueu el cor dels governants i de tothom perquè construïm una humanitat més justa i solidària, on ningú no sigui descartat. Que aprenguem a ser constructors de pau des dels petits gestos de cada dia.

Preguem el Senyor.

R. Senyor, ensenyeu-nos a tenir un cor com el vostre.

- Us donem gràcies per aquest temps d'Advent i per tot allò que hem après al llarg del camí vers el cor de Nadal. Us demanem que continueu transformant el nostre interior: que el nostre cor es faci més net, més obert, més generós. Que aquesta Eucaristia no es quedi tan sols en paraules, sinó que ens impulsi a viure d'una altra manera: servint, perdonant, acollint i estimant. Feu, Senyor, que aquest Nadal us trobem en les cares que ens envolten i en el més profund del nostre cor.

Preguem el Senyor.

R. Senyor, ensenyeu-nos a tenir un cor com el vostre.

6. Ofrenes

- **Espelma encesa:** Presentem aquesta espelma encesa. La seva llum representa l'estrella que guià els Mags i la fe que il·lumina el nostre camí. Enmig d'un món ple d'ombres i dubtes, volem que aquesta llum simbolitzi el nostre compromís de ser esperança per als altres: amb gestos d'amabilitat, de consol, d'alegria. Senyor, feu que mai no s'apagui la llum del nostre cor i que sapiguem il·luminar els qui cerquen la vostra presència.
- **Cor:** Col·loquem aquest cor a l'altar. Està format pels trossos que hem anat unint durant l'Advent, cadascun amb un valor o una actitud: confiança, servei, senzillesa, generositat, acolliment, puresa, amor, esperança. Representa allò que som i tot el que volem oferir-vos. Us ho presentem, Senyor, com a signe de la nostra vida, dels nostres somnis i també de les nostres fragilitats. Rebeu-ho i feu-ho nou amb la vostra tendresa. Senyor, volem arribar amb Vós fins al cor de Nadal.
- **Pa i vi:** Us presentem el pa i el vi. Són signes del que és quotidià, del que és senzill, de la vida compartida. El pa representa la nostra feina, el nostre estudi, el nostre esforç de cada dia; i el vi, l'alegria, l'amistat, els moments que donen gust a l'existència. Volem que, com que el pa i el vi es transformen en el vostre Cos i la vostra Sang, també la nostra vida es transformi en entrega, en servei, en amor. Que aprenguem,

Senyor, a viure amb senzillesa i alegria, sabent que allò petit també pot alimentar els altres.

7. Acció de gràcies

“Gràcies, Senyor, per portar-nos fins al cor de Nadal”

- Gràcies, Senyor, per aquest temps d'Advent. Per les setmanes que ens han ensenyat a mirar cap a dintre, a descobrir que el més important no es compra ni s'embolica, sinó que neix dins del cor. Gràcies per recordar-nos que la vostra vinguda no és una cosa que passa a fora, sinó dintre de cadascú, quan aprenem a estimar, a perdonar, a compartir i confiar.
- Gràcies per cada personatge del Pessebre, pel que ens ha regalat i el que ens ha fet pensar. Per l'àngel, que ens va animar a anunciar bones notícies. Per Maria, que ens va ensenyar a confiar fins i tot sense entendre. Per Josep, que ens va mostrar el valor del silenci i del servei. Pels pastors, que ens van recordar que la senzillesa obre l'ànima. Pels Mags, que ens van convidar a oferir el millor de nosaltres mateixos. Per l'estrella, que ens va ensenyar a guiar i orientar els altres. Per la mula i el bou, que ens mostraren la força de l'acolliment.
- Gràcies, Senyor, perquè a través de cadascun hem comprès que el camí vers Nadal no és un viatge cap a fora, sinó cap a dintre. Que no es tracta d'arribar a Betlem amb les mans plenes, sinó amb el cor obert. Gràcies perquè, durant aquestes setmanes, ens heu anat modelant per dins, netejant, curant, ensenyant a esperar.
- Gràcies pels gestos quotidians en què us feu present en el somriure d'un amic, en la mà estesa a qui ho necessita, en la paraula que consola, en el perdó que guareix, en la pau que neix quan algú decideix estimar. Aquí també hi sou Vós, Senyor, venint a néixer enmig de la nostra vida de cada dia.
- I sobretot, Senyor, gràcies per confiar en nosaltres, per continuar creient que en aquest món encara hi ha cors capaços d'estimar. Gràcies per venir sense condicions, per entrar fins i tot on hi ha ferides, per encendre l'esperança on pensàvem que tot estava apagat. Avui volem dir-vos amb sinceritat: **Gràcies, Senyor, perquè Vós sou el cor del Nadal.**